

Na de mis ga ik tot bij de dopeluys en vraag of er een foto mag
geusma worden van mij met de dopeluys op de arm. De genealogie
van de doop komen naar voor. Ik ga naar breiter en op het pleintje
wordt er wat gepast. Met de broer van Claude die al naar
Compostelle is gegaan. Als ik naar de woning terug ga kom ik
langs een bloemenwinkel. Ik koop een bloemetje van Annette.
De verkoperster kijkt op de palmtakken die ik in de hand heb,
en vraag of die tussen de bloemen kan. Ik heb het een goed
idee. Een bijzonderheid: Annette is op 11 maart jerg. Claude
in mei. Het middagmaal is om 13u30. Een vriend van Claude
zit mee aan tafel! Na het eten ga ik rusten. Rond 15 uur
schrijft ik verslagen en om 16 uur gaen Claude, Annette en ik
de stad in. Via het kasteel, waar er kopieën hangen van
schilderijen van de schilder Bouchart, een steeds gewest met
schilderijen over de hele wereld, komen we bij het museum
van de leerindustrie en de "Tannerie". De schilder Bouchart
is de oom van de dame, wie wie de overnachting is geregeld.
Zo is me bij de kerk komen begroeten. Alle Bouchart.
Claude wijst op een schilderij, en zegt: ik was erbij toen hij
dit schilderde. Als jongen was hij ook in het atelier van
de schilder. Bij hem thuis hangen ook werken van Bouchart.
Bij vader was de huisarts van de schilder, en kreeg als
honorarium werken van de schilder. Chateau-Renaud
is altijd een centrum van de leerindustrie geweest. Reeds
in de 15^e eeuw bekend. Het leer is gebruikt voor de
schoenen van de soldaten van Napoleon als voor de soldaten
in de 20^e eeuw. Het was bekend door de speciale
manier van het bereiden van het leer. De rondgang in
het museum is verrijkend voor mij. Langs een veldwegel
gaan we terug. Claude toont me het hele huis. Hij
heeft verschillende werkplaatsjes waar hij allerlei dingen
repareert. Onder meer fietsen van Emile. Ik schrijf mijn
verslagen. Het avondmaal is weer een gezamenlijke bereiding
wat kan ik bij palmbordop te kunnen doorbrengen in mijn
gezelschap. Met een dankbaar gevoel ga ik slapen.